

Lärjungarna

Jesus utvalde tolv lärjungar till att följa honom. Många rabbiner hade lärjungar på samma sätt. I de flesta fall hade dessa sökt upp sin rabbi för att få den undervisning de önskade. Jesus hade dock själv efter bön valt dem han ville ha. Under den sista måltiden före korset betonade Jesus just denna skillnad:

Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt om er att ni skall gå ut och bära frukt, sådan frukt som består, för att Fadern må ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Och det befäller jag er att ni skall älska varandra. (Joh 15:16-17)

Det fanns en annan viktig skillnad som säkert fick många att spärra upp ögonen lite extra.

Därefter vandrade Jesus från stad till stad och från by till by och predikade evangeliet om Guds rike. De tolv var med honom och även några kvinnor, som hade blivit befriade från onda andar och botade från sjukdomar: Maria, som kallades Magdalena – från henne hade sju onda andar farit ut – vidare Johanna som var hustru till Herodes förvaltare Kusas, och Susanna och många andra som tjänade dem med vad de ägde. (Luk 8:1-3)

Här fanns kvinnor med i gruppen. De tycks ha anslutit sig på eget initiativ. Vi får inte veta vad Kusas tyckte om att hans hustru Johanna anslöt sig till den omtalade rabbinen. Men säkert är att detta måste ha varit en märklig syn för många. Dessa kvinnor fick höra samma undervisning som de tolv herrarna. En av dem var senare bland de allra första att förkunna uppståndelsens glada budskap.

Tidigt den första veckodagen, medan det ännu var mörkt, kom Maria från Magdala ut till graven och fick se att stenen var borttagen från den. Hon sprang därifrån och kom till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Jesus älskade, och sade till dem: "De har tagit bort Herren från graven, och vi vet inte var de har lagt honom." (Joh 20:1-2)

Det är en märklig omständighet att Jesu mor hette Maria medan Jesus smordes till sin tjänst av Maria i Betania. (Messias betyder som bekant "den smorde".) Och som sagt: uppståndelsen förkunnades av Maria från Magdala.

Lärjungaträning

Nu hade Jesus alltså tolv män och några kvinnor som följde honom. Från dessa skulle det utgå en världsvid rörelse. Den tid de hade till förfogande var kort. Man räknar med cirka tre och ett halvt år (en tid, två tider och en halv tid). Den lärjungaträning som Jesus gav dem har mycket liten likhet med den träning som vi brukar ge under samma namn. Tydligast ser man detta när det gäller bön.

En gång var Jesus på en plats och bad. När han hade slutat sin bön, sade en av hans lärjungar till honom: "Herre, lär oss att be, liksom Johannes lärde sina lärjungar." (Luk 11:1)

Vi skulle ha peppat lärjungarna med undervisning om bön från första dagen. Jesus väntade till dess lärjungarna uttryckte en önskan. Dessa män som var handplockade för en av mänsklighetens viktigaste uppgifter fick alltså lov att invänta sin egen längtan efter undervisning om ett så viktigt ämne som bön. Det får du och jag också göra. Risker finns förstås att det aldrig uppstår någon längtan. Den risken tycks Gud vara beredd att ta.

Jesus undervisade i liknelser för att somliga skulle förstå medan de som inte var beredda att följa honom skulle tycka att han sa sådant som de hört förut eller eventuellt att han pratade strunt. Det var i alla fall meningen att de inte skulle förstå. Lärjungarna förstod inte heller alltid och Jesus tycks inte ha kollat att de begrep. Vid ett tillfälle när de begärde en förklaring uttryckte Jesus förvåning över att de inte hade fattat.

Petrus bad honom förklara liknelsen för dem. Jesus sade: "Har inte heller ni fattat något ännu? (Matt 15:15-16)

När Jesus började tala om sitt lidande förstod inte lärjungarna och de vågade inte fråga. Jesus måste ha insett att de inte förstod men han gjorde ändå inga ansatser till att förklara.

Sedan gick de därifrån och vandrade genom Galileen. Jesus ville inte att någon skulle få veta det, eftersom han höll på att undervisa sina lärjungar. Han sade: "Människosonen skall utlämnas i människors händer, och de kommer att döda honom, och efter tre dagar skall han uppstå." Men de förstod inte vad han sade och vågade inte fråga honom. (Mark 9:30-32)

Ganska intressant är Jesu kommentar till Petrus när han tvättade lärjungarnas fötter.

När han kom till Simon Petrus, sade denne till honom: "Herre, skall du tvätta mina fötter?" Jesus svarade: "Vad jag gör förstår du inte nu, men längre fram skall du förstå det." (Joh 13:6-7)

Jesus kunde ha hållit ett långt bibelstudium – eller en kort förklaring – men han gjorde ingendera. Regelrätt bibelundervisning gav Jesus inte heller förrän efter sin uppståndelse. Och då först öppnade han deras sinnen så att de kunde förstå vad de läste.

Och han sade till dem: "Detta är vad jag sade till er, medan jag ännu var hos er: Allt måste uppfyllas som är skrivet om mig i Mose lag, hos profeterna och i psalmerna." Sedan öppnade han deras sinnen, så att de förstod Skrifterna. (Luk 24:44-45)

De två som gick till Emmaus fick en rejäl minikurs i teologi.

Han sade till dem: "Så oförståndiga ni är och tröga till att tro på allt som profeterna har sagt. Måste inte Messias lida detta för att gå in i sin härlighet?"

Och han började med Mose och alla profeterna och förklarade för dem vad som var sagt om honom i alla Skrifterna. (Luk 24:25-27)

Fram till himmelfärdsdagen fick nu lärjungarna enskild och regelrätt undervisning om Guds rike.

Han visade sig för dem efter sitt lidande och gav dem många bevis på att han levde, då han under fyrtio dagar lät sig ses av dem och talade med dem om Guds rike. (Apg 1:3)

Konstigt nog finns inte denna undervisning nedtecknad och vi får grubbla förgäves över vad de två emmausvandrarna fick höra. Precis som Jesus höll inne med kunskap verkar det som om apostlarna delvis gjorde det samma.

Hjärtats pedagogik

Vi klagar ofta över att den mesta undervisning som vi får höra fastnar i huvudet medan ganska lite hittar fram till hjärtat. Jag tror att Jesus undvek denna fälla. Med avsikt gav han en undervisning som man fick fundera länge på för att förstå. Detta skapade en längtan efter att höra mer. Och det man verkligen fick fundera över det präglade hjärtat mer än huvudet. Vi brukar säga att det som är lätt fångat är också lätt förgånget.

Om det primära målet nu inte var intellektuell kunskap, hur såg då målet ut? Vad syftade Jesus till? Lärjungarna fick leva tillsammans med Guds Son och fick lära känna honom både i hans ödmjukhet och hans majestät. Har man fått den personliga kunskapen som grund så klarar man också den intellektuella teologin utan att förblindas så som Jesu kritiker hade blivit både döva och blinda därför att de kunde mycket ur Skriften som inte Anden hade gett dem.

Jesus sade: "Till en dom har jag kommit i världen, för att de som inte ser skall se och för att de som ser skall bli blinda." Några fariseer som var med honom hörde detta och sade: "Inte är väl också vi blinda?" Jesus sade: "Om ni vore blinda skulle ni inte ha någon synd. Men nu säger ni att ni ser. Därför står er synd kvar. (Joh 9:39-41)

Sven Reichmann